

A la fontenele

A la fon - te - ne - le qui sourt soz la rai - me
 Trou - vai pa - stou - re - le qui n'ert pas vi - - - lai - ne

Ou el se de - men - toit d'A-mors "Deus quant ven-dra mon a - mi doux"
 Mer - ci mer - ci dou - ce Ma - ro - te, n'o - ci - ez pas vos - - - tre a - mi doux

A la fontenele

A la fon - te - ne - le qui sourt soz la rai - me
 Trou - vai pa - stou - re - le qui n'ert pas vi - - - lai - ne

Ou el se de - men - toit d'A-mors "Deus quant ven-dra mon a - mi doux"
 Mer - ci mer - ci dou - ce Ma - ro - te, n'o - ci - ez pas vos - - - tre a - mi doux

1. A la fontenele
 qui sourt soz la raimé
 Trouvai pastourelle
 qui n'ert pas vilaine
 Ou el se dementoit d'Amors
 "Deus quant vendra mon ami
 doux"
 Merci merci douce Marote,
 n'ociez pas vostre ami doux

Bij de beek
 die onder het bladerdak stroomt
 kwam ik een herderinnetje tegen
 die er niet slecht uitzag
 Ze leed daar aan liefdesverdriet:
 "Mijn god, waar blijft mijn lieve vriend"

*Heb medelijden, lieve Marote, medelijden,
 vermoord je lieve vriend toch niet.*

2. Se j'osasse amer
 volentiers amasse,

Als ik durfde lief te hebben
 dan zou ik graag liefhebben.

Je n'os pour mon pere
ne pour ma marastre.
A tart me chastoiez d'amors
car j'amerai mon ami douz»

3.. Dites moi, Marote,
seroiz vos m'amie?
A bele cotele
ne faudroiz vos mie.
Et chainse et ride et peliçon
avrez,
se je ai vostre amor

4. Sire chevaliers,
ce ne di ge mie
c'onques a nul jor
fusse vostre amie
ainz ai a tel doné m'amor
dont mi parent avront honor.

Maar ik durf niet vanwege mijn vader
en mijn stiefmoeder.
Te laat hebben ze me verboden lief te hebben,
want ik houd al van mijn lieve vriend.

Zeg me eens, Marote,
wil je mijn liefje zijn?
Aan fijne stoffen
zou het je niet ontbreken.
En ik zou je kettingen en (rimpels? sluiers?) en (pelsen?
bontmantels?) geven
als je me jouw liefde geeft.

Heer ridder,
ik zeg niets anders
dan dat ik nooit en te nimmer
uw vriendin zal zijn.
Want ik heb mijn liefde geschonken
aan hem waarmee mijn ouders eer zullen inleggen.